

Reneix l'alegria. Domund 2014

La joia de viure plenament l'Evangeli omple el cor i la vida sencera dels qui es troben amb Jesús. «Amb ell sempre neix i reneix l'alegria», ens diu el sant pare Francesc.

El dia de les Missions hem de sentir-nos tots interpel·lats per Jesús. En la paraula de Déu apareix permanentment el dinamisme de «sortida», que ell mateix vol provocar en els creients.

La joia d'anunciar i viure l'Evangeli és quelcom tan vital que el qui l'experimenta viu en si mateix una transformació.

Pot ser missioner aquell que cerca el bé dels altres i desitja la seva felicitat. Aquesta obertura del cor és la font de l'alegria i de la felicitat: «Fa més feliç donar que rebre» (Ac 20,35).

Cada un de nosaltres té una missió en aquesta terra, i tots tenim la tasca de vivificar, aixecar, guarir,

alliberar... Aquesta és l'alegria de viure l'Evangeli, que, segons Jesús, «res ni ningú no ens podrà prendre» (Jn 16,22).

Aquest donar-nos, aquest sentir-nos missioners, aquest saber-nos cridats pel mateix Jesús ens ha d'omplir de joia. És ell qui confia en nosaltres, en els missioners en terres llunyanes i en els qui som missioners aquí amb el nostre testimoni de vida, amb la nostra pregària i amb la col·laboració econòmica generosa. Així participem en les obres que arreu es realitzen en bé dels germans que més ho necessiten.

No podem defraudar els missioners escampats per tot el món que han lliurat la seva vida a l'Evangeli i que ens demanen ajut. No podem deixar de veure els ulls de tantes persones que, en països de missió, no tenen el més necessari. Jesús compta amb nosaltres, som el seu cor, els seus peus i les seves mans, ara i aquí, a la terra.

Viure així ens farà trobar l'autèntica alegria, i podrem alçar els ulls al cel per veure-hi reflectit el somriure de Jesús, que ens està dient: «Us he dit això perquè la meva joia sigui també la vostra, i la vostra joia sigui completa» (Jn 15,11).

**Els delegats de Missions
de les diòcesis
amb seu a Catalunya**

«Àngels per al Seminari»

El diari *Segre* titula d'aquesta manera la informació que les Llars del Seminari han rebut en els darrers dies un parell de donacions econòmiques prou significatives —50.000 i 25.000 euros— de dues persones jubilades, una d'elles nascuda fora de Lleida, però resident a la capital de Ponent, i l'altra, lleidatana, però vivint a l'estranger, que han aportat els estalvis de la seva vida per a aquest projecte social impulsat pel Bisbat de Lleida. A la mateixa pàgina, el diari lleidatà reproduceix la notícia que la Sra. Teresa Vidal, una centenària de Puiggròs, va destinar els més de mil euros que li van lliurar

amb motiu del seu aniversari a les Llars del Seminari.

AJUDANT A VIURE

Animadors de la comunitat

Animar pot significar donar alè, donar ànima, moviment, vitalitat. Però, en el nostre cas, no parlem de «donar» alguna cosa a una comunitat sinó fer possible que la seva vitalitat (tantes vegades adormida) s'expressi efectivament, posant en valor les virtualitats i recursos que ja té. Això és possible quan alguns dels seus membres —els animadors— es dediquen a ser els seus servidors de manera adequada.

Més enllà de les paraules, el nom que donem als ministeris laïcals a la nostra Església Diocesana hem de considerar-lo com una manera de respondre a les necessitats d'una nova situació socio-cultural i eclesial. És innegable que l'època que ens ha tocat viure és molt diferent a les anteriors. Tenim davant nosos desafiaments i busquem donar nou dinamisme a les nostres comunitats i a les nostres maneres de presència al món. Sempre des de l'esperança que ens dóna saber-nos enviats per Aquell que ens va assegurar que estaria amb nosaltres fins a la fi dels temps.

Aquesta manera de treballar implica una espiritualitat que no és nova: a partir de la lectura creient de les realitats i dels canvis que contenen, l'Església, en el Concili Vaticà II, ha pres consciència que no és fi en si mateixa, sinó que existeix per anunciar i instaurar al món el Regne de Déu, del qual és germen i principi (*Lumen Gentium* 5), comprenent-se a si mateixa com: Misteri de Comunió, comunitat de fe, esperança i caritat (LG cap. I); Poble de Déu, en el qual els batejats participen en la funció profètica, sacerdotal i real i de servei de Crist (LG cap. II); Sagrament, signe i instrument de la unitat salvífica universal (LG 32) realitzada per Crist i l'actualització de la qual està cridada a servir (LG 1.5 i 48); Comunitat visible i orgànica, essencialment missionera i pelegrina, cridada a renovar-se constantment (LG 8,9).

En aquesta espiritualitat de comunió, constitutiva del ser mateix de l'Església, tots els seus membres i grups estem cridats a créixer en el do de si, servint-nos els uns als altres. Per a la qual cosa, l'Esperit concedeix els dons, carismes i ministeris necessaris i és aquí on cal situar el que anomenem «animadors de comunitat».

Animar la comunitat serà despertar la ment i el cor de les persones i dels grups, inquietant en sentit esperançador i infonent anhel de superació, fins i tot als qui es troben instal·lats en la passivitat o resignats a les seves circumstàncies. Això demana a l'animador/a situar-se a l'interior de la comunitat, i mantenir una relació el més directa possible amb els seus membres, creient en ells i en les seves possibilitats.

L'objectiu final serà sempre conscienciar, organitzar i mobilitzar la comunitat fent que els seus membres siguin protagonistes i agents de transformació, i no només col·laboradors dependents. El seu mètode és la creació, la cohesió i l'acció en i de grups primaris, on les interrelacions i les intercomunicacions són personals i directes. Per això, ja el curs passat havíem insistit en un objectiu prioritari: enfortir i consolidar aquell nucli de persones que és i ha de ser l'ànima de cada parròquia i/o comunitat, i que assegura el seu funcionament ordinari.

Rebeu la salutació de vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

XAVIER CASANOVAS

Activisme i reflexió

El nou director de Cristianisme i Justícia, Xavier Casanovas, ha estat responsable de comunicació d'aquest centre d'estudis els darrers cinc anys. Substitueix el P. Llorenç Puig. Es proposa «treballar molt bé la tensió entre activisme i reflexió; volem caminar juntament amb aquells que estan a la trinxera del dia a dia, però fent allò que sabem fer: aportar reflexió i pensament crític». Demà dilluns (19.30 h) s'inaugurarà el curs a CiJ (c/ Roger de Llúria 13, Bcn).

Avui és encara més difícil lluitar contra les desigualtats? Espanya és el país d'Europa on més ha crescut la desigualtat des de l'inici de la crisi. El nombre de *superrics* no para de créixer. Les causes són de gran complexitat: especulació financera, enginyeria fiscal... El repte és més gran que mai, i té molt a veure amb la recerca d'un nou ordre socioeconòmic proper a la «societat de la sobrietat compartida» o la «civilització de la pobresa» de la qual parlava Ellacuría.

Un altre món és possible, doncs? Un altre món no només és possible, sinó que és necessari i ens atrevim a afirmar que ja s'està construint. Com a creients ens cal recuperar un llenguatge profètic i treballar i recolzar totes aquelles iniciatives que encarnin la utopia de l'Evangelí. Ens cal posar com a centre de les nostres accions els últims de la nostra societat. Només així la nostra paraula serà creïble.

La petjada del P. Llorenç Puig serà fàcil de seguir?

Crec que CiJ ha sabut escoltar, estar atent i prendre part en un món convuls i en canvi, tant en l'àmbit social com eclesial. Hem trobat el nostre lloc, adaptant en part el llenguatge i les formes, buscant ser llum i aliment per a molta gent.

Oscar Bardají i Martín

HECHOS DE SAN JUAN XXIII

El testimonio del cardenal Testa

El cardenal Testa, amigo personal del papa Roncalli, dejó este testimonio en el proceso de beatificación de dicho Papa: «Recuerdo que el viernes anterior a su muerte, Roncalli me mandó llamar y me pidió que me sentase junto a su lecho. Hizo un examen de su situación, recordando sus humildes orígenes, las gracias recibidas del Señor, su ascenso a la Cátedra de Pedro y el cariño con el que lo rodeaban los fieles. Me hablaba con calma, tranquilo, y yo, temeroso de que se fatigara, hacía ademán de despedirme, pero él insistía en retenerme. “Los fieles me quieren —dijo entre otras cosas—, pero ¿sabes por qué? Porque se han dado cuenta de que yo los quiero a ellos.” Al decir esto, se le saltaron las lágrimas.»

(Del libro *San Juan XXIII, maestro espiritual*, de Luis Marín de San Martín, Ed. Ciudad Nueva, Madrid 2014)

SER PADRES

Mi propósito fundamental: la repercusión en los hijos

Mi propósito fundamental con estas reflexiones es dar unas pistas para que la separación no tenga unos efectos demasiado negativos en los hijos.

El sacerdote José Luis Martín Descalzo escribió: “¡Qué pocos son los adultos que reconocen que una de sus primerísimas obligaciones es hablar, sencillamente hablar, con sus hijos!” Ningún progenitor que se separe tiene que avergonzarse de contárselo a los hijos. Los niños tienen el derecho de ser informados puntualmente de lo que va a ser su vida futura sin la actual estructura familiar.

No me canso de repetir a padres que se separen que expliquen a la prole, con la mayor claridad posible, que *se divorcian entre ellos, pero no de los hijos*. Estamos ante dos funciones que son simultáneas, pero diferentes, dentro de un mismo hogar estable: vida de pareja de los padres y parentalidad en activo de los progenitores. Falla la vida de pareja, pero el hijo ha de tener bien presente que la función parental, es decir, la de ser padres y actuar como tales, seguirá funcionando. Esto ha de quedar muy claro en la mente de los niños.

Un hijo necesita seguir queriendo a sus dos padres, por lo que, si no se le explica nada, se produce una incómoda situación que trastorna su equilibrio emocional más profundo. Es bueno que sean tanto la madre como el padre quienes informen a los hijos. Y no todo en un día.

Dr. Paulino Castells
(*Creer con padres separados*, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El centenario teresiano, una visita de Dios

Dios nos visita en nuestro acontecer cotidiano. Dios se encuentra entre nosotros. Durante el año jubilar 2014-2015, conmemoraremos el V Centenario del nacimiento de santa Teresa de Jesús (Ávila, 1515 - Alba de Tormes, Salamanca, 1582). Una maestra de oración, del «trato de amistad con Aquel que sabemos nos ama» (*Vida* 8,5). Maestra para entender que, si se está en la cocina, «entre los pucheros anda el Señor, ayudándonos en lo interior y exterior» (*Fundaciones*, 5). Cada día, el Señor está con nosotros, nos llama a su amistad y a servir.

Enseña el papa Francisco (16-09-14) que la expresión «Dios ha visitado a su pueblo» tiene un «sentido especial». «¿Cómo nos visita Dios? Cuando Dios visita a su pueblo, se le acerca y siente compasión: se conmueve. Cuando Dios visita a su pueblo, devuelve al pueblo la esperanza. ¡Siempre!»

Pidamos «la gracia de que nuestro testimonio de cristianos traiga la visita de Dios a su pueblo, es decir, una cercanía que siembra la esperanza». Se nos llama a mostrar a los demás las mismas actitudes de Dios cuando visita a su pueblo: la cercanía, la compasión, la capacidad de devolver la esperanza.

«La comunidad evangelizadora debe estar dispuesta a *acompañar*. Acompaña a la humanidad en todos sus procesos, por más duros y prolongados que sean» (*EG* 24).

Hna. M. de los Angeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 13. ■ Dilluns** (lit. hores: 4a setm.) [Ga 4,22-24.26-27.31-5,1 / SI 112 / Lc 11,29-32]. Sant Eduard (1002-1062), rei d'Anglaterra, venerat a Westminster.
- 14. ■ Dimarts** [Ga 5,1-6 / SI 118 / Lc 11,37-41]. Sant Calixt I, papa (217-222) i mr.; sant Just, bisbe.
- 15. □ Dimecres** [Sir 15,1-6 / SI 88 / Mt 11,25-30]. Santa Teresa de Jesús (Àvila 1515 - Alba de Tormes 1582), vg. carmelitana i doctora de l'Església, reformadora. Sant Bru, bisbe; santa Tecla, abadessa.
- 16. ■ Dijous** [Ef 1,1-10 / SI 97 / Lc 11,47-54]. Santa Hedvig (Eduvigis), rel. cistercenca (†1243), viuda del príncep de Silèsia; santa Margarida-Maria Alacoque (1647-1690), vg. salesa a Paray-le-Monial, propagadora de la devoció al Sagrat Cor; sant Gal, abat, apòstol de Suïssa; sant Galderic o Galdric, agricultor occità, patró dels pagesos catalans; sant Bertran, bisbe de Comingses.
- 17. ■ Divendres** [Ef 1,11-14 / SI 32 / Lc 12,1-7]. Sant Ignasi d'Antioquia, bisbe successor de Pere i mr. a Roma (107); sant Rodolf, mr.; santa Exupèria, mr.
- 18. ■ Dissabte** [2Tm 4,10-17b / SI 144 / Lc 10,1-9]. Sant Lluc, evangelista, deixeble i company de Pau, cronista dels Fets dels Apòstols, patró dels artistes plàstics; sant Just, nen mr.; santa Trifònia, emperadriu.
- 19. ■ † Diumenge vinent**, XXIX de durant l'any (□ Terrassa) (lit. hores: 1a setm.) [Is 45,1.4-6 / SI 95 / 1Te 1, 1-5b / Mt 22,15-21]. Mare de Déu de la Salut. Mare de Déu de la Bonanova. Sants Joan de Brébeuf (†1648) i Isaac Jogues (†1647), prev. jesuïtes, i sis companys més, mrs. al Canadà; sant Pau de la Creu (Ovada 1694 - Roma 1775), prev., fund. Passionistes (CP, 1720); sant Pere d'Alcàntara (1499-1562), prev. franciscà, reformador; santa Laura, vg. i mr. (864) a Còrdova.

DIUMENGE XXVIII DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 25,6-10a)

En aquesta muntanya, el Senyor de l'univers prepararà per a tots els pobles un convit de plats gustosos i de vins rancis, de plats gustosos i suculentos, de vins rancis clarificats. Farà desaparèixer en aquesta muntanya el vel de dol que cobreix tots els pobles, el sudari que amortalla les nacions; engolirà per sempre la Mort.

El Senyor eixugarà les llàgrimes de tots els homes i esborrarà l'oprobri del seu poble arreu de la terra. Ha parlat el Senyor. Aquell dia diran: Aquí teniu el nostre Déu, de qui esperàvem que ens salvaria: alegrem-nos i celebrem que ens hagi salvat, perquè amb tota certesa la mà del Senyor reposarà sobre aquesta muntanya.

▶ Salm responsorial (22)

R. *Viuré sempre a la casa del Senyor.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en plats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs / per l'amor del seu nom. R. Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor / m'asserena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix / i els enemics ho veuen; / m'heu ungít el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

(Fl 4,12-14.19-20)

Germans, sé viure enmig de privacions, i sé viure igualment en l'abundància. Estic avesat a tot: a menjar bé i a passar fam, a tenir de tot i a trobar-me mancat d'allò que necessito. Em veig amb cor per a tot, gràcies a aquell que em dona forces. Però heu fet molt bé d'ajudar-me, ara que vivia en l'estretor. El meu Déu satisfarà les vostres necessitats d'acord amb l'esplendidesa de la seva glòria en Jesucrist. A Déu, Pare nostre, sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 22,1-14)

En aquell temps, Jesús proposà aquesta altra paràbola als grans sacerdots i als notables del poble:

«Passa amb el Regne del cel com amb un rei que celebrava el casament del seu fill, envià els seus homes a avisar els convidats, però no hi volien anar. Llavors n'envià d'altres que diguessin als convidats: Ja tinc preparat el banquet, he fet matar els vedells i l'aviram. Tot és a punt: veniu a la festa. Però ells no en feren cas: l'un se n'anà al seu camp, l'altre als seus negocis, i altres agafaren els enviats, els maltractaren i els mataren. El rei, en veure això, s'indignà, i envià les seves tropes per exterminar aquells assassins i incendiar-los la ciutat. Mentrestant, digué als seus homes: El banquet de casament és a punt, però els convidats no se'l mereixen. Per tant, aneu a les sortides dels camins i convidau a la festa tothom que trobeu. Ells hi anaren, i reuniren tothom qui trobaven, bons i dolents. I la sala del banquet s'omplí de convidats.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 25,6-10a)

Aquel día, el Señor de los ejércitos preparará para todos los pueblos, en este monte, un festín de manjares suculentos, un festín de vinos de solera; manjares enjundiosos, vinos generosos. Y arrancará en este monte el velo que cubre a todos los pueblos, el paño que tapa a todas las naciones. Aniquilará la muerte para siempre. El Señor Dios enjugará las lágrimas de todos los rostros, y el oprobio de su pueblo lo alejará de todo el país. —Lo ha dicho el Señor.

Aquel día se dirá: «Aquí está nuestro Dios, de quien esperábamos que nos salvara; celebremos y gocemos con su salvación. La mano del Señor se posará sobre este monte.»

▶ Salmo responsorial (22)

R. *Habitare en la casa del Señor por años sin término.*

El Señor es mi pastor, nada me falta; / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses

(Fl 4,12-14.19-20)

Hermanos: Sé vivir en pobreza y abundancia. Estoy entrenado para todo y en todo: la hartura y el hambre, la abundancia y la privación. Todo lo puedo en aquel que me conforta.

En todo caso, hicisteis bien en compartir mi tribulación. En pago, mi Dios proveerá a todas vuestras necesidades con magnificencia, conforme a su espléndida riqueza en Cristo Jesús. A Dios, nuestro Padre, la gloria por los siglos de los siglos. Amén.

▶ Lectura del evangelio según san Mateo (Mt 22,1-14)

En aquel tiempo, de nuevo tomó Jesús la palabra y habló en parábolas a los sumos sacerdotes y a los ancianos del pueblo: «El reino de los cielos se parece a un rey que celebraba la boda de su hijo. Mandó criados para que avisaran a los convidados a la boda, pero no quisieron ir. Volvió a mandar criados, encargándoles que les dijeran: "Tengo preparado el banquete, he matado terneros y reses cebadas, y todo está a punto. Venid a la boda." Los convidados no hicieron caso; uno se marchó a sus tierras, otro a sus negocios; los demás echaron mano a los criados y los maltrataron hasta matarlos. El rey montó en cólera, envió sus tropas, que acabaron con aquellos asesinos y prendieron fuego a la ciudad. Luego dijo a sus criados: "La boda está preparada, pero los convidados no se la merecían. Id ahora a los cruces de los caminos, y a todos los que encontréis, convidadlos a la boda." Los criados salieron a los caminos y reunieron a todos los que encontraron, malos y buenos. La sala del banquete se llenó de comensales.»

Paràbola del rei al convit de noces. Evangeliari d'Echternach (s. X), Museu Nacional de Nuremberg

COMENTARI

El vestit de noces

El text de Mateu continua amb els mateixos interlocutors de Jesús que el van interpel·lar arran de l'expulsió dels venedors: els grans sacerdots i membres del sanedrí (21,23-27). Aquests interlocutors li van sentir la paràbola dels dos fills que es referia a ells (21,28-32) i també la paràbola dels vinyaters homicides que els estava adreçada directament (21,33-46). Malgrat que el text assenyala un tall («Jesús es posà a parlar-los novament en paràboles», 22,1), tanmateix la paràbola del rei que prepara un banquet per celebrar el casament del seu fill enllaça prou bé amb el missatge de la paràbola dels vinyaters. En aquesta nova paràbola, l'ho-

ritzo al·legòric continua vigent, però el judici sobre Israel («el Regne de Déu us serà pres», 21,43) es realitza efectivament («el rei, indignat, envià les seves tropes per exterminar aquells assassins i incendiar-los la ciutat», 22,7). Amb aquesta constatació, el lector és transportat a l'existència post-pasqual de la comunitat, quan el banquet és ofert a «tothom qui trobeu» (22,9). La paràbola s'adreça directament als lectors no jueus que han entrat en la comunitat.

Ara bé, on hi ha l'ensenyament veritablement nou i original de la paràbola és en els darrers versets, que són propis de Mateu (22,11-14). Aquests darrers versets reblen el clau d'un dels ensenyaments més reiterats en aquest evangeli: molts han estat

cruidats —«van sortir als camins i van cridar tots els qui van trobar» (22,10)— però no tots participen del banquet («no tots són escollits»). Tots han entrat en el banquet del rei amb la fe, però no tots participen del banquet. Només els qui porten el vestit de noces: les bones obres. La paràbola és un avís seriós als nous convidats (els cristians no procedents del judaisme) a no estar cofois amb la invitació. No n'hi ha prou amb ser convidat i entrar. Tots han estat convidats, bons i dolents (22,10), però cal vestir-se amb la roba adient. No n'hi ha prou amb pertànyer a la comunitat, cal realitzar les bones obres que, segons Mateu, l'han de caracteritzar (5,16).

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Area de la xarxa d'entitats sociocaritatives

Llar Mare Esperança

La Llar Mare Esperança és un centre d'acció sociocaritativa.

La seva finalitat, consisteix en: Acollir i educar, humanament i cristianament els nens/es i joves, segons el carisma de la nostra fundadora (Mare Esperança González).

Del treball en el Centre, en tenen cura la Comunitat de Religioses que hi viu i el personal contractat per l'entitat: educadors i personal de serveis.

En aquesta època de fràgils ideals en què ens toca viure, volem que els nostres nens/es i joves, surtin ben formats, perquè puguin ser útils a la societat, i que hi hagi persones consagrades, professionals i voluntaris que es dediquin a aquesta missió.

Capella del cementiri de Lleida

Les obres que s'estan duent a terme en la capella d'aquest cementiri fan impossible poder celebrar-hi l'Eucaristia, la qual se suspèn fins al dia 1 de novembre, solemnitat de Tots Sants, dia en què dites obres seran inaugurades.

Decret del bisbe Joan per rebre la gràcia del Jubileu Teresià

El bisbe de Lleida, Mons. Joan Piris, ha signat un decret perquè, a partir del 15 d'octubre, i amb mo-

tiu de l'Any Teresià, es pugui rebre la gràcia del Jubileu al Santuari-Parròquia Santa Teresa de l'Infant Jesús, de Lleida, i al Convent del Sagrat Cor de Jesús de les Carmelites Descalces, de la Caparrella. El papa Francesc, amb ocasió de l'Any Jubilar Teresià, ha concedit la benedicció papal amb la consegüent indulgència plenària, amb les degudes condicions per obtenir-la: confessió sacramental, comunió eucarística i oració per les intencions del Romà Pontífex, que es podrà rebre un cop al dia. Els fidels físicament impeditos podran beneficiar-se de la gràcia del Jubileu, unint-se espiritualment a les celebracions jubilers i pregant un Parenostre i Credo, des del lloc on estiguin. La gràcia del Jubileu podrà aplicar-se a les ànimes del Purgatori, visitant alguna catedral, temple o temples jubilers indicats, assistint a algun ritu sagrat i resant un Parenostre, Credo, invocació a la Verge Maria i a santa Teresa de Jesús.

Inici de curs per a SED-Lleida

El passat diumenge, 7 de setembre, els membres de SED-Lleida ens vam trobar a les Avellanes en una jornada de programació i convivència familiar. Amb el lema de pregària «Obrint portes» i amb moltes il·lusions i molt bon ambient, ens vam reunir durant el matí per reflexionar sobre què és la solidaritat a través de diverses dinàmiques de treball.

Un bon dinar i una sobretaula, on vam escoltar les experiències en camps de treball d'aquest estiu de la Rosa, Pulu i Iñaki a Paraguai i Tanzània, ens van donar forces per, en una darrera sessió durant la tarda, poder somiar activitats a realitzar durant el curs i programar les trobades del moviment. El bon

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

Dies feiners de 10 a 14 h i de 16 a 19 h
Dissabtes de 10 a 14 h
Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

- **Diumenge, 12 d'octubre. M. D. del Pilar:**
—11 h, Eucaristia al Monestir de les Carmelites de la Caparrella.
- **Dimecres, 15 d'octubre. Santa Teresa de Jesús:**
—19.30 h, Eucaristia a la parròquia de Santa Teresina.
- **Dijous, 16 d'octubre:**
—19.30 h, Lliçó inaugural de l'IREL a la UDL.
- **Divendres, 17 d'octubre:**
—20.30 h, confirmands de Bell-lloc visiten el Sr. Bisbe.
- **Dissabte, 18 d'octubre:**
—18 h, Presentació d'Animadors de Comunitat a la parròquia de Seròs.
- **Diumenge, 19 d'octubre. Diada del DOMUND:**
—12 h, Eucaristia a la parròquia d'Alguaire. Celebració de sant Faust.

caliu i compartir de tothom va fer de la jornada tot un èxit. SED és una associació integrada per persones vinculades a la família marista.

Lliçó inaugural de l'IREL curs 2014-2015

amb la xerrada del **Sr. Carles Torner** «Amor, bellesa i transcendència» dijous 16 d'octubre, a les 19.30 h, a l'Aula Magna de la UDL - Rectorat

AYUDANDO A VIVIR

Animadores de la comunidad

Animar puede significar dar aliento, dar alma, movimiento, vitalidad. Pero, en nuestro caso, no hablamos de «dar» algo a una comunidad sino hacer posible que se exprese efectivamente su vitalidad (tantas veces dormida), poniendo en valor las virtualidades y recursos que ya tiene. Esto es posible cuando algunos de sus miembros —los animadores— se dedican a ser sus servidores de manera adecuada.

Más allá de las palabras, el nombre que damos a los ministerios laicales en nuestra Iglesia Diocesana debemos considerarlo como una manera de responder a las necesidades de una nueva situación socio-cultural y eclesial. Es innegable que la época que nos ha tocado vivir es muy diferente a las anteriores. Tenemos delante nuevos desafíos y buscamos dar nuevo dinamismo a nuestras comunidades y a nuestras formas de presencia en el mundo. Siempre desde la esperanza que nos da sabernos enviados por Aquel que nos aseguró que estaría con nosotros hasta el fin de los tiempos.

Esta manera de trabajar implica una espiritualidad que no es nueva: a partir de la lectura creyente de las realidades y de los cambios que contie-

nen, la Iglesia, en el Concilio Vaticano II, ha tomado conciencia de que no es fin en sí misma, sino que existe para anunciar e instaurar en el mundo el Reino de Dios del que es germen y principio (*Lumen Gentium* 5), entendiéndose a sí misma como: Misterio de Comunió, comunidad de fe, esperanza y caridad (*LG* cap. I); Pueblo de Dios, en el que los bautizados participan en la función profética, sacerdotal y real y de servicio de Cristo (*LG* cap. II); Sacramento, signo e instrumento de la unidad salvífica universal (*LG* 32) realizada por Cristo y cuya actualización está llamada a servir (*LG* 1.5 y 48); Comunidad visible y orgánica, esencialmente misionera y peregrina, llamada a renovarse constantemente (*LG* 8,9).

Y en esta espiritualidad de comunió, constitutiva del ser mismo de la Iglesia, todos sus miembros y grupos estamos llamados a crecer en el don de sí, sirviéndonos unos a otros. Para lo cual, el Espíritu concede los dones, carismas y ministerios necesarios y es aquí donde hay que situar lo que llamamos «animadores de comunidad».

Animar la comunidad será despertar la mente y el corazón de las personas y de los grupos, inque-

tando en sentido esperanzador e infundiendo anhelo de superación, incluso a los que se encuentran instalados en la pasividad o resignados a sus circunstancias. Esto pide al animador/a situarse en el interior de la comunidad, y mantener una relación lo más directa posible con sus miembros, creyendo en ellos y en sus posibilidades.

El objetivo final será siempre concienciar, organizar y movilizar a la comunidad haciendo que sus miembros sean protagonistas y agentes de transformación, y no sólo colaboradores dependientes.

Su método es la creación, la cohesión y la acción en y de grupos primarios, donde las interrelaciones y las intercomunicaciones son personales y directas. Por ello, ya el curso pasado hemos insistido en un objetivo prioritario: fortalecer y consolidar ese núcleo de personas que es y debe ser el alma de cada parroquia y/o comunidad, y que asegura su funcionamiento ordinario.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: ES98-0081-0455-94-0006223737